

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 85.

Vydána dne 29. prosince 1933.

Obsah: (237.—242.) 237. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1934. — 238. Nařízení, kterým se mění ustanovení o poplatcích za úschovu soudních deposit u soudních schovacích úřadů. — 239. Vyhláška o výpovědi části čtvrté dodatkové úmluvy ze dne 8. května 1933 k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920. — 240. Nařízení o dávkách za úřední úkony ve věcech správních. — 241. Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatkové ujednání k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920, sjednané dne 21. prosince 1933. — 242. Nariadenie, ktorým sa stanovía živnosti, pre ktoré môžu byť zriaďované odborné živnostenské spoločenstvá v zemiach Slovenskej a Podkarpatoruskej.

237.

Vládní nařízení

ze dne 29. prosince 1933,

kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1934.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. XXV, odst. 2 finančního zákona ze dne 21. prosince 1933, č. 236 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet na rok 1934:

§ 1.

(1) Při plnění všech úkolů státních jest postupovati podle čl. VII finančního zákona s největší hospodárností a proto jest opatřovati jen nutné potřeby státní v nezbytném rozsahu, a to co nejúčelněji a pokud možno nejmenším nákladem.

(2) Nutné potřeby státní jsou neodkladné potřeby, kterých vyžaduje nezbytně nutný chod státní správy anebo plnění právních závazků státu.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel smí se použiti za podmínek stanovených v odstavcích 1 a 2 tohoto paragrafu jen v nezbytné výši, které té doby vyžaduje provedení tohoto účelu. To platí zejména o uvolňování súčtovatelných záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro ten který účel.

(4) Před každým poukazem budiž zjištěno v příslušném spise, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení tohoto paragrafu.

§ 2.

(1) Každá částka zvláště uvedená ve výdajích skupiny I státního rozpočtu na rok 1934 s výjimkami stanovenými v čl. XI a čl. XIX finančního zákona na rok 1934 jest krajní hranicí, až po kterou mohou býti poukazovány výdaje v rozpočtovém roce 1934 podle čl. VII finančního zákona. Budiž bedlivě hleděno k tomu, aby částky ty nebyly, není-li toho nutně třeba, vyčerpány.

(2) Jakákoliv opatření (objednávky, opatřování služeb a prací), jichž náklad zatěžuje státní pokladnu, mohou býti prováděna jen v mezích prostředků předem již k tomu účelu povolených. Souhlas podle ustanovení poslední věty čl. VII finančního zákona jest si vyžádati ihned, jakmile bude seznáno, že stanovený náklad bude překročen.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podle čl. VIII finančního zákona budiž také zjištěno v příslušném spise, že poukazovanou částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky.

(2) Nebude-li nutno použití v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito jen, jde-li o nutnou potřebu, pro též účel v příštích měsících.

(3) Bylo-li poukazáno za souhlasu ministra financí výjimečně v některém měsíci více než dvanáctina, má býti vyrovnána v některém pozdějším měsíci ona částka, o kterou bylo

poukázáno více. Nejpozději musí se tak státi v prosinci roku 1934.

§ 4.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VIII, odst. 2 finančního zákona rozumějí se výdaje, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné, úroky a splátky státního dluhu.

(2) Tyto výdaje jest platiti podle stanovených lhůt.

§ 5.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje mimořádné podle čl. IX finančního zákona budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj pro určitý subjekt, t. j. úřad, ústav, školu a pod. a pro účel uvedený v některé položce nejnižších pododdělení dílčích rozpočtů jednotlivých kapitol na rok 1934 nepřevyšuje v tomto roce 10.000 Kč.

(2) Jestliže by převyšoval za rok 1934 celkový výdaj uvedený v odstavci 1 tohoto paragrafu peníz 10.000 Kč, budiž vyžádán souhlas ministra financí již k činů, který by mohl prejudikovati výdaji, jímž by překročení nastalo.

(3) Byl-li již dán ministrem financí definitivní souhlas podle čl. IX, po případě podle čl. XI, odst. 4, věty 2 finančního zákona k určitému nákladu, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného nákladu, pokud nebude překročen. Jinak jest postupovati podle § 2, odst. 2 tohoto nařízení.

§ 6.

Za plnění podobných úkolů, jako jsou podpory (subvence), k nimž není stát zavázán (čl. X finančního zákona), buďtež považována plnění státem, která se nezakládají na právním titulu a za která stát neobdrží přímo plné protidávky či protihodnoty v jakékoliv podobě.

§ 7.

(1) Opatření podle čl. XI, odst. 1 finančního zákona jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může býti dán jen v mezích ustanovení tohoto článku a jen, je-li prokázáno, že navrhované opatření je nutné (§ 1, odst. 2), bude-li při jeho provádění postupováno přísně podle ustanovení § 1 tohoto nařízení a nedostačují-li prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu přes to, že bylo takto postupováno.

(2) Úhrada částek, o které nutno překročiti prostředky určené pro výdaje nejnižšího

pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy, není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(3) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol může býti použito především podle jejich určení a výše, jak jsou uvedeny pro jednotlivé ústřední úřady, země a pod. v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Také o tomto použití platí obdobně ustanovení § 1 tohoto nařízení. Bude-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2), může býti k úhradě vyšší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu určene pro některý ústřední úřad, zemi a pod., použito nevyčerpaných prostředků pro výdaje jiné položky téhož pododdělení uvedeného v dílčím rozpočtu pro týž ústřední úřad, zemi a pod. v mezích tohoto pododdělení. Při tom jest postupovati obdobně podle ustanovení odstavce 1 tohoto paragrafu. Nelze-li takto zajistiti úhradu, může býti použito nevyčerpaných prostředků položek v ostatních pododděleních uvedených v dílčích rozpočtech pro ústřední úřady, země a pod., a to v mezích čl. VII finančního zákona, t. j. v mezích příslušného celkového pododdělení dílčího rozpočtu uvedeného též ve státním rozpočtu připojeném k finančnímu zákonu.

§ 8.

(1) Řízení podle § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu, buď vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení budiž provedeno, pokud to není vyloučeno podle čl. XI, odst. 2 až 4 finančního zákona, i tehdy, když má býti použito nevyčerpaných prostředků určených na výdaje mimořádné k úhradě výdajů řádných a naopak a nevyčerpaných prostředků na osobní výdaje na úhradu výdajů věcných.

(3) Toto řízení jest také zavěsti v případech, kdy pro opatření podle čl. XIII finančního zákona není rozpočtem povolených prostředků a úhradu třeba hledati při prostředcích povolených k jinému účelu.

(4) Za náhradní opatření podle čl. XI, odst. 3, věty 2 finančního zákona považují se ta, která se učiní, je-li nutno nahraditi stálé zaměstnance, jichž plat jest rozpočtově zajištěn v prostředcích na osobní výdaje podle plato-

vých zákonů a nařízení, zaměstnanci smluvními anebo jinými opatřeními, jichž potřebný náklad nelze uhraditi z prostředků položky, na které se sčítuje podle své povahy. Úhrada pro tato opatření, pokud není zajištěna v prostředcích nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, může býti opatřena v mezích prostředků povolených ke hrazení osobních výdajů podle platových zákonů a nařízení pro příslušnou kapitolu. K těmto opatřením jest třeba souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to i je-li úhrada pro náhradní opatření zajištěna v mezích částek stanovených pro osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení v nejnižších pododděleních státního rozpočtu.

(5) Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle čl. XI, odst. 1 finančního zákona nevyčerpanými prostředky určenými pro výdaje jiných pododdělení, buďtež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení prostředků těchto pododdělení.

§ 9.

Za opatření podle čl. XIII finančního zákona, která ve svých důsledcích zatěžují rozpočty příštích let a k nimž jest třeba vyžádati si napřed souhlasu ministra financí, považují se zvláště zřizování a rozšiřování státních úřadů a ústavů, ať samostatných nebo příčleněných, zřizování škol a doplňování jich novými odbory, zřizování nových honorovaných docentur a lektorátů na vysokých školách, expositur úřadů, ústavů a škol všeho druhu, zřizování pobočných tříd mimo sídlo školy kmenové, zřizování a rozšiřování jiných státních zařízení a uzavírání nových nájemních smluv, pokud by takovými opatřeními byl způsoben nový neb zvýšený náklad pro státní pokladnu a pokud nejde o opatření vyplývající ze zákona (po zákonu nutná).

§ 10.

(1) Prostředky povolenými v titulu 15 kapitoly 14 na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy hospodářské, pokud finanční zákon a toto nařízení nestanoví jinak, ministerstvo veřejných prací v dohodě s nejvyšším správním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto prostředků. Souhlasu ministra financí podle čl. XI, odst. 4, věta 2 finančního zákona netřeba si znovu vyžadovati, jestliže byl tento souhlas dán již v dřívějším stadiu stavební akce, na př. byl-li dán zásadní souhlas k provedení stavby nebo k jejímu rozpisu nebo k uvolnění úvěru. Jde-li však o zadání prací, jichž náklad přesahuje

250.000 Kč, jest třeba vyžádati si zvláštního souhlasu ministra financí k zadání i tenkrát, jestliže ministr financí dal již dříve zásadní souhlas k provedení stavby neb k uvolnění úvěru.

(2) Obdobně jest postupovati i při všech ostatních investičních mimopodnikových stavbách a pracích.

§ 11.

(1) Za použití povolených prostředků podle čl. XVIII, odst. 1 finančního zákona se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1934 poukázaným, bude-li platební rozkaz dodán k předpisu příslušné účtárně nejdéle do 5. ledna 1935, a provádí-li se výdaj pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1935 a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1935.

(2) Poukazy, v roce 1934 datované, dodané však do účtárny neb pokladny po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

§ 12.

(1) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1934 buďtež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(2) Poukazovati peníze k úhradě závazků, které dospějí k splatnosti až v roce 1935, anebo odsunutí poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1934, na rok 1935, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů právně nezávazných, jest nepřipustno.

§ 13.

(1) Potřebný souhlas ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle ustanovení finančního zákona dlužno si vyžádati včas tak, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a prostředků použito ještě v roce 1934.

(2) Data souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu buďtež zaznamenána ve spisech a uvedena v podrobných výkazech pro účetní závěrky neb v odůvodnění přílohy 6 závěrky. Tato data buďtež sdělována též podřízeným poukazovacím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

§ 14.

Při položkách smíšené povahy vykáží se v měsíčních seznamech poukázaných výdajů a v dílčích závěrkách odděleně osobní a věcné výdaje; u úvěrů stavebních účtují se odděleně jednak vlastní náklady stavby, jednak výdaje spojené s administrací stavby, a ty rozděleny na osobní platy (služební platy, odměny,

sociální pojištění, stavební přídatky v části, která není náhradou výloh při služebních výkonech mimo služební působišť) a věcné výdaje (cestovné a stravné včetně dietních a cestovních paušálů, úřední a kancelářské potřeby).

§ 15.

(1) Aprobanti spisů jsou zodpovědní podle platných předpisů za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů tohoto nařízení.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů a referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li použití podle finančního zákona rozpočtových prostředků, provede se poukaz.

(3) Jinak uvede orgán obstarávající službu účetní ve spise příslušné námítky a vrátí jej poukazujícímu neb rozpočtovému referentu, kde jest referát zřízen, k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující neb rozpočtový referent s námítkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi poukazujícím a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložit věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest pak poukazující neb rozpočtový referent povinen předložit věc s odůvodněním vyjádřením ministrowi anebo přednostovi úřadu, není-li ústřední úřad ministerstvem.

(5) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministrem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organizace. Pokud by se při tom jednalo o účetnictví nebo kontrolu, jest třeba předchozího souhlasu nejvyššího účetního kontrolního úřadu (§ 11 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.).

§ 16.

(1) Je-li potřeba sjednati podle finančního zákona předchozí souhlas ministra financí, budiž mu zaslána trojmo stručná, avšak výstižná informace o každém jednotlivém případě; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření, výše nákladu, přesný způsob úhrady i účtování, po případě buďtež uvedeny i jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu anebo připojeny též potřebné spisy.

(2) Stejná informace budiž připojena také ke spisům, které se zasílají nejvyššímu účet-

nímu kontrolnímu úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., pro tento úřad.

§ 17.

(1) Na hospodaření státních podniků platí z předchozích paragrafů tohoto nařízení ustanovení §§ 6, 13 a 14.

(2) Hospodaření státních podniků v mezích ustanovení čl. II finančního zákona řídí se zákonem ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní, a vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n.

(3) Před prováděním investic podle čl. XV, odst. 2 finančního zákona jest zapotřebí vyžádati si zvláštního souhlasu ministra financí. Zástupce ministerstva financí ve správním sboru podniku (§ 9, odst. 2 vl. nař. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si k projevení tohoto souhlasu vyžádati zvláštního zmocnění ministra financí.

§ 18.

(1) Prostředků povolených v čl. XX finančního zákona na rok 1931 nelze použiti pro jiné účely, než jsou uvedeny v tomto článku. Podrobnější předpisy, pokud jich bude zapotřebí, vydá ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministry financí a veřejných prací a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

(2) Nevyčerpané rozpočtové prostředky převedou se do příštího roku tak, že na poukaz vydaný za souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu vykáží se zbytky v účetní závěrce jako nedoplatky koncem roku, které budou pak realizovány pravidelnými platebními poukazy vydanými na jejich vrub.

(3) Mají-li býti překročeny roční částky zařazené do státního rozpočtu na rok 1934, jest postupovati podle ustanovení § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.

§ 19.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1934; provede je ministr financí v dohodě se všemi ostatními členy vlády.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.